

gode Ven, som jeg har kendt gennem mange Aar i Studentersamfundet. Da han kom til mig, sagde jeg straks til ham: Efter min Mening er De fuldt ud videnskabelig kvalificeret til Posten, men maa jeg spørge Dem, hvor har De undervist? Dertil svarede han: Jeg har vikarieret i et Gymnasium. Saa sagde jeg straks til ham: Det er efter min Mening et alvorligt Minus her, for efter min Mening maa den, der skal være Lærer paa Statens Lærerhøjskole, hvor man uddanner Lærere, ogsaa kunne sættes til at give særdeles fortrinlige Timer i en Skole netop af en Skoleart som den, i hvilken Lærerhøjskolens Elever skal virke. Derfor, sagde jeg straks til ham, mener jeg, at det er et væsentligt Minus.

Den, jeg saa indstillede, har sin akademiske Grad, sin Magisterkonferens ved Universitetet, noget, som det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen ikke vil forkaste, han har en mangeaarig Praksis som Lærer netop ved de Skolearter, hvortil man forbereder sig derude, og endelig har jeg anvendt ham i en lang Aarrække, i 5 Aar, i Arbejderhøjskolerne som Lærer til Trods for, at han heller ikke er min Partifælle, og han har vist en fremragende Evne til i den frie Undervisning at kunne holde sine Elever hele Vinteren igennem. Derfor mener jeg, at det Ansvar, der paahviler mig som Embedsmand, skal jeg nok kunne bære i denne Sag.

Jeg vil saa gerne gøre et Par Bemærkninger om Statens Lærerhøjskole i al Almindelighed. Det er nemlig mit Haab, at det maa kunne lykkes trods den Diskussion, der har været i Anledning af Embedsbesættelserne, at trække Institutionen ud af de politiske Stridigheder, for det er jo en Institution, der ikke har den allermindste Smule med Politik at gøre, ikke Spor. Det er en Institution, der virker i den danske Folkeskoles Tjeneste, og den har den Opgave at uddanne Lærerne videre, saa at de kan gøre Fyldest i den danske Folkeskole. Dertil kræves efter min Mening tre Ting i Særdeleshed. Den ene Ting — det ligger lige for — er, at man giver dem supplerende Kundskaber. De skal have noget mere at vide, og de kommer med en vældig Appetit. Det andet og efter min Mening nok saa vigtige er, at man lærer dem, hvorledes de skal skaffe sig selv nogle flere

Kundskaber, at man giver dem Indøvelse i at studere paa første Haand i saa høj Grad, som det er muligt. Det stræbes der efter ved hele Undervisningen, ikke mindst ved et efter Forholdene fortrinligt Bibliotek. For det tredje mener jeg, at Institutionen har den Opgave at vise Eleverne i Praksis, hvorledes en god Undervisning skal gives i de forskellige Fag.

Ud fra disse Synspunkter er det, jeg gerne vil gøre nogle faa Bemærkninger om Institutionen, og disse Bemærkninger er henvendt til alle uden Hensyn til Partifarve. Jeg tror, at vi alle kan enes om, at det, det her særlig drejer sig om, er Folkeskolens Vel, det er, at der gøres et Arbejde, som kan komme Folkeskolen til gode. Derfor finder jeg, at det er et Savn, at tidligere Regeringer ikke har sørgt for, at Statens Lærerhøjskole har en Øvelsesskole, saaledes at man kan gaa hen med sine Elever og vise dem i Praksis, hvorledes den bedst mulige Undervisning i Naturhistorie eller Geografi eller Historie eller Religion kan gives. En saadan Øvelsesskole har man ikke haft, og jeg formoder, det kommer deraf, at det ikke kan gøres i den Bygning, der nu staar til Raadighed. Men der er en Udvej. Det er den Udvej, at man faar en Overenskomst med Københavns Kommune, som, rent teoretisk set, har saadant noget som 60 000 Børn til Raadighed; den har, liggende meget nær ved Lærerhøjskolen, Skoler, der hver har i det mindste 1 200 Elever, og blandt hvis Lærere der sikkert er kvalificerede Kræfter. Derfor er det mit Haab, at det maa lykkes den højtærede Undervisningsminister, hvis store Interesse for Folkeskolen og for Statens Lærerhøjskole jeg kender, at faa tilvejebragt en Ordning med Københavns Kommune, saaledes at man kan føre Lærerhøjskolens Elever hen til de dertil skikkede Lærere for at vise dem, hvorledes en god Undervisning skal gives.

Dernæst tror jeg, at man har begaaet en Fejl i Fortiden ved at udelukke Forskolelærerinderne fra Statens Lærerhøjskole. Det er sikkert sket ud fra den Betragtning, at de ikke er Lærerinder med Seminarieuddannelse og derfor mangler Forudsætningerne for at følge med paa de Kursus, som er beregnet paa Lærere og Lærerinder. Det er efter min Mening en